

Hudební vystoupení známého herce a folkrockového písničkáře Jiřího Schmitzera:

DAMU absolvoval roku 1974, poté nastoupil do Činoherního studia v Ústí nad Labem, od roku 1985 byl členem divadla Ypsilon. Hrál v mnoha kultovních českých filmech. Za hlavní role ve filmech Bumerang, Kráska v nesnázích, Jako nikdy a Staříci získal cenu Český Lev. Jiří Schmitzer si získal velkou popularitu také svými koncerty, recitály s dvanáctistrunnou kytarou a jeho vlastními písněmi. Sám o své hudbě mluví jako o acoustic-punku, ale je to s mírnou nadsázkou, protože díky své nezařaditelnosti na jeho koncerty chodí jak rockeři, tak milovníci folku či divadelní a filmoví příznivci. Vydal čtyři alba: Recitál, Šílenec, Bouda a Sbírka kiksů. Složil také hudbu pro divadelní představení, především pro domovskou scénu Ypsilonky, ale i pro Národní divadlo nebo ústecké Činoherní studio. Jeho hudba zazněla i v několika filmech. Výbor ze svých textů vydal knižně pod názvem Kanimůra ze Šardonu.

Recitál Jiřího Schmitzera je souborem autorských písní a průvodního slova. Jedná se tedy o hudební vystoupení, které je doplněno o pokus vysvětlit zdroj inspirace, popřípadě nastítnit situace, za kterých písně vznikaly. Představení tak tvoří celek, který není režírovaný a ukazuje Jiřího Schmitzera v jiném světle než jak je znám z filmových rolí.

Jiří Schmitzer se narodil 25. Října, 1949. DAMU absolvoval roku 1974, poté nastoupil do Činoherního studia v Ústí nad Labem, od roku 1985 byl členem Ypsilonky. Poprvé si jej pro větší filmovou roli vybral režisér Oldřich Lipský do komedie TŘI CHLAPI NA CESTÁCH (1973) inspirované populárním televizním seriálem. Nevýrazné role následovaly v detektivkách MOTIV PRO VRAŽDU (režie Július Matula, 1974) a HOLKA NA ZABITÍ (režie Juraj Herz, 1975). Už rok nato přišel průlom v podobě Kroupy mladšího v úspěšné komedii MAREČKU, PODEJTE MI PERO! (režie Oldřich Lipský, 1976), v níž si synovský part zahrál po boku svého otce Jiřího Sováka. V přepisu POSTŘÍŽIN Bohumila Hrabala, který v roce 1980 natočil Jiří Menzel, na sebe upozornil coby nevýbojný správce pivovaru. Objevil se i v dalším Hrabalovském snímku SLAVNOSTECH SNĚŽENEK (1983), stejně jako v následujícím Menzelově snímku VESNÍČKO MÁ STŘEDISKOVÁ (1986).

V 80. letech jej začali režiséři obsazovat hojně do úloh tatínků a do dětských snímků vůbec: VŠICHNI MAJÍ TALENT (režie Zdeněk Flídr, 1985), OUTSIDER (režie Zdeněk Sirový, 1987), MOŘE ZAČÍNÁ ZA VSÍ (režie Zdeněk Flídr, 1988), NEFŇUKEJ, VEVERKO (režie Věra Šimková-Plívová, 1988). V rodinném snímku PÁNI EDISONI (režie Vít Olmer, 1987) se představil také jako autor ústřední písně a zpěvák. V podobenství DŮM PRO DVA (režie Miloš Zábranský, 1988) ztvárnil náročnou tragickou figuru uzavřeného Bóži, který se pokouší žít čestně i ve světě plném kompromisů. Poprvé v té době hrál ve filmu Jana Hřebejka, a to v jeho druhém mimoškolním filmu na FAMU L.P. 1948 (1989).

V první polovině devadesátých let si zahrál mimo jiné ve dvou projektech inspirovaných dílem Franze Kafky - PROCESU (režie David Jones, 1992) a AMERICE (režie Vladimír Michálek, 1994). Velkou úlohu Kandy vytvořil vedle televizního seriálu i ve filmové verzi ZDIVOČELÉ ZEMĚ (1997). Za roli politického vězně Jardy Svobody ve filmu BUMERANG (1997) režiséra Hynka Bočana si odnesl Českého lva za nejlepší mužský herecký výkon.

Z dalších filmů to jsou AKÁTY BÍLÉ (režie Bohdan Sláma, 1997), BÁJEČNÁ LÉTA POD PSA (režie Petr Nikolaev, 1997), KANÁREK (režie Viktor Tauš, 1999), KYTICE (režie František A. Brabec, 2000), KRAJINKA (režie Martin Šulík, 2001), PERNÍKOVÁ VĚŽ (režie Milan Šteindler, 2002), LESNÍ CHODCI (režie Ivan Vojnár, 2003), KRÁSKA V NESNÁZÍCH (režie Jan Hřebejk, 2006), Jako Nikdy (režie Zdeněk Tyc, 2013), Padesátka (režie Vojtěch Kotek, 2015), Staříci (režie Martin Dušek, Ondřej Provasník, 2019), aj. Popularitu mu přinesly také jeho písničkové recitály.